

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж гп 1/2022
28.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Татјана Матковић Стефановић, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача 1. АА из ..., 2. ББ из ..., 3. ВВ из ..., 4. ГГ из ..., 5. ДД из ..., 6. ЂЂ из ..., које све заступа Нермин Ајдиновић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 Ст 1006/14 од 28.10.2022. године, донео је дана 28.12.2022. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача као неоснована и потврђује решење Привредног апелационог суда Р4 Ст 1006/14 од 28.10.2022. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Р4 Ст 1006/14 од 28.10.2022. године одбачен је предлог од 15.09.2020. године, за понављање поступка који се пред Привредним апелационим судом водио под бројем Р4 Ст 1006/14.

Против наведеног решења предлагачи су благовремено уложили жалбу због битне повреде одредаба Закона о уређењу судова, Закона о ванпарничном поступку и Закона о парничном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене одредаба Закона о уређењу судова, са предлогом да се ожалбено решење укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Испитујући побијано решење Врховни касациони суд је одлучио да жалба није основана. О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом.

Из стања из списка произлази да је решењем Привредног апелационог суда Р4 Ст 1006/14 од 16.12.2015. године у ставу један одбијен као неоснован захтев предлагача АА из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ... за утврђивање повреде права на суђење у разумном року у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Краљеву под Ст 31/10 и права на примерену накнаду у износу од 3.000 евра у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу НБС на дан исплате. У ставу два одбијен је као неоснован захтев предлагача, ББ из ..., којим је тражила да се утврди повреда права на суђење у разумном року у извршном поступку пред Општинским судом у Новом Пазару И 527/09 и стечајном поступку пред Привредним судом у Краљеву Ст 31/10 и права на примерену накнаду у износу од 3.000 евра у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу НБС на дан исплате. У ставу три је констатовано да се по правноснажности решења из става један и два изреке овог

решења списи предмета доставе Уставном суду Републике Србије, ради доношења одлуке по захтеву свих предлагача да им се утврди повреда права на мирно уживање имовине из члана 58. став 1. Устава Републике Србије и право на накнаду материјалне штете у висини износа опредељеног решењем Привредног суда у Краљеву Ст 31/10 од 22.07.2013. године умањеног за извршене исплате са законском затезном каматом од 05.03.2011. године до исплате.

Дана 15.09.2020. године, предлагачи су преко пуномоћника адвоката поднели предлог за понављање поступка против решења Привредног апелационог суда Р4 Ст 1006/14 од 16.12.2015. године. У поднетом предлогу наведено је да су дана 15.09.2020. године уручене пуномоћнику одлуке Уставног суда Републике Србије број Уж-610/2017 (Уж-3793/2013) од 14.09.2020. године, Уж-611/2017 (Уж-3793/2013) од 14.09.2020. године и број Уж-9639/2016 (Уж-3793/2013) од 14.09.2020. године у којима је утврђено да су у стечајном поступку који је вођен пред Привредним судом у Краљеву у предмету Ст 31/10 повређена права подносиоца уставних жалби на суђење у разумном року и на имовину зајемчену чланом 32. став 1. и чланом 58. став 1. Устава Републике Србије. На основу наведеног пуномоћник предлагача сматра да су се стекли услови у смислу одредбе члана 426. став 1. тачка 12. и члана 429. став 1. ЗПП за подношење захтева за понављање поступка.

Поступајући по наведеном предлогу Привредни апелациони суд је нашао да је исти недозвољен, јер у поступку за заштиту права на суђење у разумном року у складу са одредбама Закона о уређењу судова нису дозвољена ванредна правна средства.

Неосновани су жалбени наводи предлагача о погрешној примени одредаба члана 8в Закона о уређењу судова, чланова 1, 29. и 30. Закона о ванпарничном поступку.

Предметни поступак је вођен према одредбама Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08, 104/09, 101/10, 31/11 и др. 101/11 и 101/13), па се на решење по поднетом предлогу имају применити одредбе наведеног Закона, сагласно члану 34. Закона о заштити права на суђење у разумном року, како правилно закључује Привредни апелациони суд. Према члану 8а став 1. Закона о уређењу судова предвиђено је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, а према члану 8б став 3. овог Закона против решења о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року може се поднети жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана.

Из наведене законске одредбе произлази да закон предвиђа жалбу као правно средство против решења којим се одлучује о повреди права на суђење у разумном року, која се подноси Врховном касационом суду у року од 15 дана. Закон не предвиђа могућност примене ванредних правних лекова, па прописивање да се на поступак за заштиту права на суђење у разумном року и накнаду за повреду права на суђење у разумном року примењују одредбе Закона који уређује ванпарнични поступак, не значи и дозвољеност ванредних правних средстава у поступку за заштиту права на

суђење у разумном року, по Закону о ванпарничном поступку, односно по Закону о парничном поступку.

Сходно томе, неосновано се у жалби жалилац позива на сходну примену Закона о ванпарничном поступку у погледу права на ванредна правна средства, с обзиром на природу поступка за заштиту права на суђење у разумном року, као и на чињеницу да се у овом поступку не одлучује о правним стварима прописаним чланом 1. Закона о ванпарничном поступку, како правилно закључује Привредни апелациони суд.

С у д и ј а,
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић